

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzés**

Az ügy száma: Pfv.VI.21.014/2024/3.

A tanács tagjai: Dr. Döme Attila a tanács elnöke
Dr. Madarász Anna előadó bíró
Dr. Farkas Antónia bíró
Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró
Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Vince Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: Dr. Vince Júlia)

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Dr. Váradi József ügyvéd

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Budapest Környéki Törvényszék 2.Pf.20.209/2024/8.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma: Budaörsi Járásbíróság 4.P.20.705/2022/41.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 4.777.795 forintot. Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a keresetet elutasította.

[2] A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet és felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő. Ez utóbbit a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (3) bekezdésére alapította. Felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályi rendelkezésként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:535. §-át, a Pp. 2. § (2), 214. § (3), (4) bekezdését, 253. § *a*) pontját, 279. § (1), 369. § (3), (4), 370. § (1), (4) bekezdését, 371. § (1) bekezdés *a*)-*d*) pontját, 373. § (4), (5) és 423. § (3) bekezdését jelölte meg.

[3] Felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében előadta, hogy a másodfokú bíróság túlterjeszkedett a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátain. Egyik fél sem hivatkozott ugyanis a kereseti tényállítás változtatásának hiányára, amire a másodfokú bíróság – mint az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértésre – a döntését lényegében alapította. Ezzel a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Gfv.30.320/2023/6. és Pfv.20.829/2022/6. számú határozataiban foglaltaktól. A felperes hivatkozott arra is, hogy a másodfokú bíróság annak ellenére nem folytatott anyagi pervezetést, hogy megítélése szerint a bizonyítás eredményére tekintettel a felperes perfelvételi nyilatkozatai hiányosak voltak, és szükséges lett volna a tényállítás megváltoztatása. A Kúria Gfv.30.414/2023/4. és a Pfv.20.724/2020/11. számú határozataiból megállapíthatóan azonban a másodfokú bíróság e hiányosság következményét (a kereset elutasítása) csak az anyagi pervezetés utáni eredménytelen felhívást követően vonhatta volna le. A felperes rámutatott arra is, hogy a másodfokú bíróság ezen eljárása ellentétes a CKOT 2019. november 28-i ülésén elfogadott 23. számú állásfoglalással is.

[4] A Pp. 408. § (1) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi perben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 21. § (1)-(4) bekezdése alapján, továbbá a 21. § (5) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke az ötmillió forintot nem haladja meg. Ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik a közhatalom gyakorlásával kapcsolatos kártérítés, illetve sérelemdíj megfizetése iránt indított perekre, valamint a tartási vagy élelmezési követelés, egyéb járadék iránt indított perekre. Mivel a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg, a felperesnek felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjesztenie [Pp. 409. § (1) és 410. § (1) bekezdés].

[5] A Kúria az alperes engedélyezés iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta.

[6] Az alperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében a Pp. 409. § (3) bekezdésére hivatkozott, amely szerint a Kúria engedélyezi a felülvizsgálatot, ha az ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér.

[7] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából következően [Pp. 2. § (2) bekezdés] a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti (Gfv.VI.30.269/2024/2.). A Kúria az alperes által előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet abból a szempontból vizsgálta, hogy az abban előadottakra figyelemmel a jogszabálysértés vizsgálata a Kúria megjelölt határozataitól jogkérdésben eltérés miatt indokolt-e.

[8] A Pp. 409. § (3) bekezdése alapján a Kúriát nem illeti meg mérlegelési jog, a felülvizsgálat engedélyezésének van helye, ha az ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér. A Pp. 409. § (3) bekezdése szerint „a Kúria közzétett határozata” fogalma alatt a Pp. 346. § (5) bekezdésére, valamint a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 32. § (1) bekezdés *b*) pontjára figyelemmel a BHGY-ben közzétett, 2012. január 1-je után meghozott határozatokat kell érteni.

[9] Rögzíthető, hogy a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított kérelem esetén – egyebek mellett – az elvi jelentőségű jogkérdés megjelölése az engedélyezés iránti kérelem kötelező tartalmi eleme.

[10] Elvi jelentőségű jogkérdésnek minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg (Kúria Pfv.V.20.675/2022/2., Pfv.V.21.323/2022/2. – BH2023. 71.).

[11] A felperes egyetlen precedens határozat esetében sem jelölte meg az erre az okra alapított felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében azt a jogkérdést, amelytől a jogerős ítélet eltért.

[12] Nem elegendő, ha a fél csupán hivatkozik arra, hogy az egyik határozat eltért a másiktól, az engedélyezés iránti kérelem érdemi vizsgálatához és elbírálásához az is szükséges, hogy az előterjesztő megjelölje, miben látja az eltérést. Az eltérés megjelölésének konkrétan kell lennie, pontos jogértelmezésre vonatkozó álláspontnak kell ütköznie pontos jogértelmezésre vonatkozó állásponttal. Be kell tehát mutatni azt a lényegi háttértényállást, azaz a szükséges ügyszakosságot, amely az összehasonlítás alapfeltétele. Ki kell munkálni, hogy a támadott határozat konkrétan melyik jogszabályi rendelkezésre vonatkozó mely jogértelmezést hol nem tartotta be, hol tért el a támadott határozat jogkérdésben a Kúria közzétett jogértelmezésétől. Fel kell tárnai az ügyek összehasonlítható tényállását, az ügyben felmerült jogkérdést, az alkalmazandó jogot; egy konkrét jogszabály konkrét határozatban való értelmezését kell összevetni egy hasonló helyzetben történt más értelmezéssel. Mindezek értelmében a törvényi elvárás nem egy bármilyen tartalmú közzétett kúriai határozat megjelölését jelenti, hanem az állított jogkérdésben eltérés konkrét ismertetését igényli. Nem elégséges megjelölni az eltérés alapjául hivatkozott határozatokat, az engedélyezés iránti kérelmet adekvát indokolással is el kell látni, részletesen ki kell fejteni, hogy a fél miben látja az eltérést (Kúria Gfv.III.30.443/2023/2.).

[13] A felperes kizárólag azt részletezte – a felülvizsgálati kérelemben írtakkal megegyezően –, hogy a jogerős határozat, illetve a másodfokú bíróság eljárása álláspontja szerint miért jogszabálysértő. Ezzel összefüggésben a Kúria rámutat arra is, hogy a jogerős ítélettel szemben állított jogszabálysértés megjelölése nem azonos az engedélyezést megalapozó jogkérdés, valamint az eltérés bemutatásával. A felülvizsgálat engedélyezését kérő félnek az általa állított jogszabálysértésből kiindulva kell megjelölnie azt a jogkérdést, amelyre a kérelmét alapítja (Kúria Pfv.V.20.051/2022/6., Pfv.V.20.494/2022/3., Pfv.V.20.556/2022/2.).

[14] A Gfv.II.30.320/2023/6. számú határozat idézett [63] bekezdésének lényege szerint a másodfokú bíróságnak azt kellett volna észlelnie, hogy egy megállapított tény nem bizonyított, és azt nem értékelhette volna az alperes terhére anyagi pervezetés hiányában. A jelen ügyben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem érintette, ezzel szemben a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja szerinti jogkörét gyakorolta, mégha e jogszabályi rendelkezést nem is hívta fel.

[15] A Pfv.IV.20.829/2022/6. számú határozat [27]-[30] bekezdésében foglalt levezetés szerint a másodfokú bíróság a fellebbezésben fel nem tüntetett jogszabálysértésre alapította az érdemi döntését, így felülbírálati jogköre korlátain túlterjeszkedett. Az alperes fellebbezése azon alapult, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a tényállásra is kihatóan kirívóan okszerűtlenül, a szakértői vélemény megállapításaival, következtetéseivel ellentétesen mérlegelte, és így jutott az elsőfokú ítéleti döntésre. A jogerős ítélet a fellebbezésben írtak alapján megállapította a bizonyítékok okszerűtlen értékelését. A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben hivatkozott döntés a jelen perben hozott határozattal nem állítható párhuzamban, így jogkérdésben való eltérés sem állapítható meg.

[16] A felperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében a másodfokú bíróság által elmulasztott anyagi pervezetés tekintetében hívta fel a Gfv.III.30.414/2023/4-II. számú ítélet [39]-[41] bekezdésében írtakat. Ezen ítélet megjelölt döntési elemeivel a jelen ügyben meghozott jogerős ítélet nem ellentétes. A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem szerint a tényállás kiegészítése nélkül a két gépjármű érintkezése nélküli káreseményt eredményező baleseti mechanizmusra az elsőfokú eljárásban nem folyt bizonyítás. A tényállást azonban a másodfokú bíróság nem egészítette ki, maga az elsőfokú ítélet [2] bekezdése tartalmazza, hogy a két jármű nem érintkezett. A tényállás releváns része ennyi, a tényállásból levont következtetés már nem igényel anyagi pervezetést.

[17] Végül a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem hivatkozott a Pfv.VI.20.724/2020/11. számú ítéletre anélkül, hogy a Pp. 410. § (2) bekezdés *c)* pont *cd)* alpontja szerint megjelölte volna e határozat azon részét, amellyel összefüggésben a jogkérdésben való eltérés mutatkozik. A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben szereplő összefoglalás a másodfokú bíróság által gyakorolt anyagi pervezetés esetén a megfelelő határidő biztosítására vonatkozott a felek részéről esetleg szükséges nyilatkozatok megtétele végett. Jelen ügyben a másodfokú bíróságnak nem kellett anyagi pervezetést gyakorolni, így a két döntést illetően a – jogkérdés megjelölése hiányában – sem állapítható meg eltérés.

[18] A felperes által hivatkozott CKOT 2019. november 28-i ülésén elfogadott 23. számú állásfoglalás nem minősül „közzétett határozatnak”, amelytől való esetleges eltérés még elvi jelentőségű jogkérdés megjelölése mellett sem eredményezheti a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem érdemi vizsgálatát.

[19] A Kúria ezért a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[20] A Kúria a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemről a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[21] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

A döntés elvi tartalma

[22] A Kúria megtagadja a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított felülvizsgálat engedélyezését, amennyiben a jogerős ítélet nem veti fel a közzétett határozatokból levezethető elvi jelentőségű jogkérdést.

Alkalmazott jogszabályok

[23] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 409. § (3), 411. § (1) és (2) bekezdés.

Budapest, 2025. január 29.

Dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke Dr. Madarász Anna s.k. előadó bíró Dr. Farkas Antónia
s.k. bíró Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő